

VTISI, MISLI IN OBČUTKI NEKDANJIH UČENK IN UČENCEV Z OBISKA NA OŠ ANGELA BESEDNJAKA OB 50-LETNICI ZAKLJUČKA IZOBRAŽEVANJA – 13. 9. 2024

Misli učenk in učencev 8. a, 8. b in 8. c generacije 1966–1974:

Po 50 in več letih spet na hodnikih, stopniščih in v učilnicah naše šole

Obisk na osnovni šoli po 50 letih, odkar sem s svojo generacijo zaključil osnovnošolsko izobraževanje in vzgojo, je kot nenaden in presenetljiv povratek s časovno medzvezdno kapsulo v dobo mojega otroštva; je kot vrnitev v čas mojih zametkov, prvinskih osebnih nastavkov, ko smo se jaz in sošolci ter sošolke počasi, skozi leta razvijali kot se razvijajo na primer metulji iz gosenic ali kot se iz majhnih muck in muckov razvijajo mačke in mačkoni – po potrebi prikupno mijavkajoči ali pa samozavestno nasršeni in z iztegnjenimi krempljci. Obisk v prostorih osnovne šole po mnogih letih mi omogoči srečanje z mojo lastno otroško podobo, z mojimi takratnimi občutki, načinom dojemanja sebe, drugih ljudi in sveta. Ta svet je bil v primerjavi z mojim današnjim seveda manjši. Vendar se mi je takrat zdel zelo velik, širok in predvsem zanimiv: sestavljali so ga moj dom, ata, mama in sestra, moje sorodstvo, skupina igrajočih se otrok na dvorišču, šola, učitelji in učiteljice oziroma tovarišice in tovariši, sošolke in sošolci, vrsta drugih otrok na šoli, popoldanski krožki, šolski izleti, prebrane knjige in stripi, oddaje in filmi na nekaj televizijskih programih, zgodnje prijateljske in srčne vezi, ki so takrat spontano vznikale in se živahno spletale ter spletle med nami – in mnoge od njih na srečo in z malce našega truda ostale ter preživele vse do dandanašnjih dni.

Ob obisku naše šole v petek, 13. septembra 2024, sem seveda ugotovil, da so v njenih učilnicah in na hodnikih druge učiteljice in učitelji, drugi učenci in učenke kot pa tiste in tisti izpred desetletij. A vendar sem lahko na njihovih obrazih z malce domišljije razbral obrise lic mojih nekdanjih sošolcev in sošolk, nekdanjih učiteljic in učiteljev. Tudi sicer sem opazil, da je v šoli kljub številnim novostim kar nekaj tega ostalo enakega ali celo istega kot je bilo pred petimi desetletji. Šola se očitno zelo uspešno zoperstavlja minevanju časa, z nekakšno čarobno močjo pomlajuje vse, ki po tolikih letih ponovno stopamo po njenih prostorih, pomaga nam boriti se proti staranju oziroma nam ga olepšuje in predvsem osvežuje naš pešajoči spomin. Zato imam le eno željo: "Le tako naprej, Besednjakovke in Besednjakovci!".

Jože Kos Grabar, 8. a razred OŠ Angela Besednjaka Maribor v šolskem letu 1973/74

Izjemno sem bila vesela, da sem se uspela udeležiti srečanja na OŠ Angela Besednjaka, skupaj z mojimi sošolci in predvsem predstavniki šole. Ne le, da sem neskončno uživala v malici, katero bi si lahko nudila vsak dan, tako okusna in zdrava je, predvsem so me navdušile pripovedi o dogajanju na šoli, ki se je v teh 50-ih letih precej spremenilo. Hvala ravnateljici in pomočniku, da sta si vzela čas, hvala vsem ostalim, ki so nam predstavili staro/novo šolo. Lepo se je občasno srečati in obujati spomine.

Tanja Kosec, 8. a razred OŠ Angela Besednjaka Maribor v šolskem letu 1973/74

Spoštovani,

moram priznati, da sem na dan, 13. 9. 2024, imela kar nekaj treme in cmok v želodcu ob misli, da je minilo že 50 let. Ob srečanju v šoli sem bila vesela, da sem spet videla vsaj nekaj obrazov sošolk in sošolcev, kajti žal se popoldanskega srečanja nisem udeležila. Prijetno je bilo poklepetati o preteklosti in sedanjosti našega življenja.

Pripravljavci srečanja in zaposleni šole so pripravili topel sprejem, pogostitev in nas seznanili z vsemi novostmi, ki jih je prinesel čas, odkar smo pred 50 leti zapustili šolske prostore. Sama šolska zgradba pa odlično kljubuje času in upam, da ne bo zmanjkalo otrok za izobraževanje.

Po ogledu šole mislim, da je skoraj vsak videl sebe nekje v učilnici, na hodniku in spomini so kar vreli na plano.

Lahko bi še pisala o tem in onem, a na kratko hvala vsem za prisrčno srečanje in vidimo se prihodnjič.

S spoštovanjem,

Brigita Mastnak Giber, 8. a razred OŠ Angela Besednjaka Maribor v šolskem letu 1973/74

Vstop v našo šolo po 50 letih me je pomladil.

Hvala vsem za toplo in srčno ponovno doživetje otroštva!

Andrej Tomšič, 8.b razred OŠ Angela Besednjaka Maribor v šolskem letu 1973/74

Iskreno se zahvaljujem pedagoškim delavcem in učencem za tako prisrčen sprejem. Ko po petdesetih letih ponovno vstopiš v svojo šolo, ne pričakuješ, da se boš počutil tako domače, a vzdušje je bilo res odlično. Ob ogledu šolskih prostorov se mi je zdelo, da se šola ni kaj dosti spremenila, razen seveda velike pridobitve - nove telovadnice. Meni se je pred petdesetimi leti že stara telovadnica zdela vrhunska - telesna vzgoja je bil namreč eden mojih najljubših predmetov. Upam, da je enako všeč tudi današnjim učencem. Želim jim, da se tudi oni počutijo v šoli tako dobro kot sem se sama in da seveda pridobijo veliko znanja.

Irena Uršič (Fenus), 8. c razred OŠ Angela Besednjaka Maribor v šolskem letu 1973/74

---

50. obletnica osmih razredov osnovne šole Angela Besednjaka, 13. 09. 2024

Po dolgih 50. letih smo nekdanji učenci spet doživeli utrip „šolske ekskurzije“. Naši predstavniki razredov so nam v sodelovanju z gospo ravnateljico in njenima učiteljicama pomočnicama, ki sta organizirali in vodili naš obisk, priredili nepozabno srečanje.

Ob govoru ravnateljice smo bili ganjeni. Vprašanja sodelujočih učencev o naših doživljajih in naši odgovori so nas vrnil v čase pred 50. leti in nas nasmejali. Kuharske mojstrice šole so pripravile pravo kulinarčno doživetje. Ob pogostitvi je njihova hrana nežno pobožala naše brbončice. Med druženjem je mladi šolski fotograf poskrbel, da bodo ti spomini ostali nepozabni. Bilo je lepo sprehoditi se po šoli in obujati spomine, ki nikoli ne minejo.

Iskreno se zahvaljujemo za prekrasno doživetje in trud sodelujočih.

Hvala gre tudi vsem bivšim učiteljem, ki so nam pred 50. leti podali veliko prepotrebne znanja in dobre osnove za nadaljevanje šolanja. Po kvaliteti smo obiskovali eno najuglednejših osnovnih šol.

Saj veste, šola je bila takrat nova, z veliko telovadnico. Omogočeno nam je bilo resnično veliko zdravega gibanja. Med odmori smo se družno, brez telefonov sprehajali po hodniku in se pogovarjali.

Bilo je lepo, brezskrbno in varno. Peetkaaa, za našo generacijo šole A. Besednjaka.

Čestitamo ob 70. jubileju šole!

Želimo vam, da se sedanji prijeten utrip v šoli in uspeh nadaljujeta daleč v prihodnost.

Marina (Vake) Marič, 8. c razred OŠ Angela Besednjaka Maribor v šolskem letu 1973/74

Obisk OŠ A. Besednjaka ob 50-letnici zaključka osnovne šole – 13. 9. 2024

Petdeset let je minilo, odkar smo učenci 8. a, 8. b in 8. c v š. l. 1973/74 zaključili osnovno šolo A. Besednjaka v Mariboru. Ob tem jubileju nas je 14 nekdanjih učenk in učencev v dogovoru z vodstvom šole v petek, 13. 9. 2024, obiskalo šolo v želji, da obudimo spomine na naše nekdanje guljenje šolskih klopi, in da morda spet začutimo šolski vrvež, ki je bil pred toliko leti osem let del našega vsakdana.

Čeprav je bil dan obiska deževen in turoben, je na naša lica takoj posijalo sonce, ko smo vstopili v šolske prostore. Tam nas je v šolski knjižnici prijazno sprejela knjižničarka gospa Janja Kajnik, kmalu pa so se nam pridružili še učenke in učenci, učiteljica gospa Polonca Čontala, pomočnik ravnateljice gospod Matjaž Golija in ravnateljica gospa Manja Flisar Šauperl. Gospa ravnateljica nam je v pozdravnem nagovoru izrekla dobrodošlico in nam predstavila delovanje in prizadevanje šole v današnjem času, omenila pa je seveda tudi pomembno in častitljivo dejstvo, da je šola v decembru 2023 praznovala 70-letnico ustanovitve, ki so jo obeležili tudi s svečano akademijo.

Naše druženje v prostorih šolske knjižnice je potekalo v sproščenem in veselem vzdušju, še posebej smo bili veseli prisotnosti učenk in učencev, s katerimi smo v sproščenem pogovoru izmenjali občutke, vtise, hudomušne in vesele, pa tudi nekatere manj vesele dogodke, ki so nekoč spremljali naše osnovnošolsko izobraževanje, danes pa so del njihovega šolskega vsakdana. Poskusili smo tudi šolsko malico, ki je bila takšna, kot so jo tega dne dobili tudi učenci. Zdrava in zelo okusna z zelenjavnimi namazi, korenčkom in domačim rženim kruhom. Sestavine in način priprave nam je predstavila kuharica gospa Zvonka Hlebič.

Po malici in pogovoru z učenkami in učenci so nas gostitelji popeljali na sprehod po šolskih prostorih. Obiskali smo učence razredne stopnje, ki so za nas pripravili prisrčno glasbeno-plesno točko. Povedali smo jim, da je bila v času našega izobraževanja na šoli navada, da smo vsak dan na začetku prve ure pouka zapeli eno izmed slovenskih narodnih pesmi. Tako smo se jih takrat naučili nekaj deset, številne bi znali zapeti še danes po toliko letih, zagotovo vsaj kako kitico ali dve, če že ne v celoti. Naš sošolec Andrej je učencem odpel del ene izmed teh pesmi, potem pa smo na predlog učiteljice skupaj z učenkami in učenci zapeli prvo kitico pesmice »Ob bistrem potočku jer mlin«. Po tem obisku smo na hitro pokukali tudi k prvošolčkom z rumenimi ruticami, ki so bili tako zatopljeni v svoje delo, da so nas komaj opazili. Naš sprehod po šoli smo nadaljevali z obiskom šolskih telovadnic, stare, v kateri smo pred več kot 50-imi leti telovadili tudi mi, in nove, v kateri so telovadile učenke višjih razredov. V stari telovadnici smo opazili ribstole oz. letvenike, koše za košarko in drugo športno opremo, ki je, tako se nam je dozdelo, še iz naših časov. To je dokaz, kako trpežna in kvalitetna je lahko športna oprema, da zdrži tako številne generacije učencev, vse od začetka pa do današnjih dni. Ker je bila športna vzgoja za mnoge od nas eden od najljubših šolskih predmetov, smo se spomnili, kako smo takrat v okviru pouka in gimnastičnega krožka tekali, skakali in telovadili na gimnastičnih orodjih pod budnim očesom našega športnega učitelja Ervina Toplaka, ki je bil strog in zahteven, a tudi razumevajoč, če nam ni takoj uspelo usvojiti kake nove telovadne prvine.

Naš obisk šole, ki je trajal skoraj dve uri, ki sta minili kot bi pihnil, smo zaključili v šolski knjižnici, kjer smo še malo poklepetali z gostiteljicama, gospo Čontala in gospo Kajnik, strnili naše vtise in občutke ter osvežili naše spomine na šolske dni. Čeprav pregovor pravi, da je človek star, ko bolj živi v spominih, kakor pa da bi razmišljal in zrl v prihodnost, sem prepričan, da smo vsi, nekdanje sošolke in sošolci tega dne občutili oboje. Ob obisku smo z nostalgijo obudili spomine na čase izpred petdeset in več let, ko smo gulili šolske klopi, hkrati pa smo občutili veliko veselje, da po toliko letih kolektiv OŠ Angela Besednjaka skupaj z učenkami in učenci nadaljuje plemenito poslanstvo, ki ga ima šola – vzgajati in izobraževati mlade ljudi, da bodo odrasli v posameznike, ki bodo lahko uresničili svoje življenjske cilje in bodo v ponos svojim bližnjim in celotni družbi. Tako kot je to uspelo nam. V tem pričakovanju se veselimo tudi z njimi v upanju in prepričanju, da jim bo uspelo.

Ob zaključku svojega razmišljanja bi se rad v imenu svojih sošolk in sošolcev in v svojem imenu zahvalil vodstvu šole, učenkam in učencem ter vsem zaposlenim, ki ste kakorkoli prispevali, da smo lahko z vami v tako pristrčnem in prijetnem druženju preživeli del vašega šolskega vsakdana, ob tem pa obudili spomine na naše šolanje pred 50 in več leti.

Pristrčna hvala in veliko uspehov pri vašem plemenitem poslanstvu!

Branko Žlof, 8. a razred OŠ Angela Besednjaka Maribor v šolskem letu 1973/74